

Sygn. akt II K 86/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Limanowej II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Kulig

Protokolant: st. sekr. sąd. Wioletta Długosz

w obecności oskarżyciela: B. M.

po rozpoznaniu dnia 16.01.2018r.

w sprawie: **M. G. (G.)**

syna J. i A. z d. J.

ur. (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 lutego 2017 roku w miejscowości D. rejonu (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu sięgającym przy I badaniu 0,27 mg/l oraz przy II badaniu 0,25 mg/l;

to jest o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

I. Uznaje obwinionego **M. G.** za winnego tego, że w dniu 26 lutego 2017 roku w miejscowości D. rejonu (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu o stężeniu sięgającym 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, co stanowi wykroczenie z art. 87 § 1 kw i za to na mocy powołanego przepisu ustawy wymierza mu karę grzywny w kwocie 500 zł (pięciuset złotych),

II. Na mocy art. 87 § 3 kw orzeka wobec obwinionego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,

III. Na mocy art. 29 § 4 kw na poczet orzeczonego wobec obwinionego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza obwinionemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26 lutego 2017 roku,

IV. Na zasadzie art. 118 §1 i § 3 kpw, art. 119 kpw w zw. z art. 627 kpk zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania kwotę 140 zł (stu czterdziestu złotych), tytułem wydatku za sporządzenie opinii kwotę 331,20 zł (trzystu trzydziestu jeden 20/100 złotych), a tytułem opłaty kwotę 50 zł (pięćdziesięciu złotych).

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 stycznia 2018 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nieustalonych godzinach dnia 25 lutego 2017 roku oskarżony M. G. rozpoczął spożywanie alkoholu w postaci piwa w ilości 2 litrów oraz 4 drinków z zawartością wódki około 200 ml. Alkohol skończył spożywać około godziny 22.00

tego samego dnia. Następnego dnia około godziny 12.10, oskarżony poruszał się samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) drogą publiczną w miejscowości D., gdzie został zatrzymany do kontroli drogowej przez patrol policji. Badanie A.-Sensorem IV CM o godzinie 12.10 (uzyskany wynik badania o godz. 12.11) i 12.25 (uzyskany wynik badania o godz. 12.26) wykazało, że w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdowało się kolejno 0,27mg/l i 0,25 mg/l alkoholu. Celem weryfikacji badania na urządzeniu stacjonarnym Alkometr A 2.0, M. G. został przewieziony do Komisariatu Policji w T. , gdzie ponownie poddany został badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które przeprowadzone o godzinie 12.38 i 12.42 wykazało kolejno stężenie 0,25 mg/l i 0, 26 mg/l alkoholu.

/ dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. G. k. 69, 15-16, zeznania świadka B. S. , k. 12-13, protokół użycia Alko-Sensora IV CM wraz ze świadectwem wzorcowania, k. 2-3, protokół użycia A. A 2.0 wraz ze świadectwem wzorcowania, k. 4-5/

W chwili zdarzenia, w czasie wykonania pierwszego badania A.-Sensorem IV CM o godz. 12.10 (uzyskany wynik badania o godz. 12.11), oskarżony M. G. znajdował się w stanie po użyciu alkoholu, z zawartością 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W czasie kolejnego badania tym urządzeniem o godz. 12.25 (uzyskany wynik badania o godz. 12.26) M. G. znajdował się również w stanie po użyciu alkoholu z zawartością 0,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Podobnie w czasie kolejnych badań wykonywanych jednak już w siedzibie Komisariatu Policji w T. na urządzeniu stacjonarnym Alkometr A 2.0 o godz. 12.38 i 12.42, oskarżony także znajdował się w stanie po użyciu alkoholu, z zawartością kolejno 0,22 mg/l i 0,23 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/ dowód : opinia biegłej toksykolog z Instytutu Ekspertyz Sądowych, k. 58-65 /

M. G. pracuje na 1/2 etatu, otrzymując dochód w wysokości 1200-1500 zł miesięcznie . Jest kawalerem. Na utrzymaniu posiada jedno dziecko. Nie był uprzednio karany za przestępstwa. Był natomiast w latach 2015-2016 - dwukrotnie karany za naruszenie obowiązku używania pasów bezpieczeństwa i jednokrotnie za przekroczenie prędkości od 21 do 30 k/h.

/ dowód: oświadczenie M. G. , k. 69, informacje o karalności, k. 18, 51, informacja o wpisach w ewidencji kierowców, k. 17 /

Oskarżony M. G. zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym, wyjaśnił, iż w dniu 25 lutego 2017 roku spożywał alkohol w postaci piwa w ilości 2 litrów oraz 4 drinki z zawartością wódki w łącznej ilości 200 ml. Alkohol skończył spożywać około godziny 22.00 tego samego dnia. W dniu 26 lutego 2017 roku nie spożywał żadnego alkoholu. Tego dnia kierując pojazdem m-ki V. (...) o nr rej. (...) został zatrzymany do kontroli drogowej, w trakcie której poddano go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem pozytywnym. W postępowaniu przed sądem odmówił składania wyjaśnień. Po odczytaniu mu wyjaśnień z postępowania przygotowawczego, podtrzymał je w całości.

/ dowód : wyjaśnienia oskarżonego M. G., k. 15-16 /

Sąd w całości dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego albowiem były one przekonujące i logiczne. Korespondowały nadto z treścią wiarygodnych zeznań B. S. oraz protokołami użycia A.-Sensora IV CM i A. A 2.0. Wskazać należy, iż sąd dostrzegł różnicę pomiędzy treścią wyjaśnień oskarżonego, a treścią jego oświadczeń złożonych do protokołów użycia zarówno A.-Sensora IV CM, jak i A. A 2.0 w zakresie rodzaju spożywanego alkoholu, jak i godziny zakończenia jego spożywania. Okoliczności tej jednak nie mógł zweryfikować albowiem oskarżony w postępowaniu przed sądem odmówił składania wyjaśnień. Zważyć jednak należy, iż przedstawiona przez oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym wersja zdarzenia odnośnie wymienionych okoliczności jest dla oskarżonego mniej korzystna , co w ocenie sądu dodatkowo przemawia za wiarygodnością jego wyjaśnień w tym zakresie.

Sąd w całości dał również wiary zeznaniom świadka B. S., który opisał okoliczności dotyczące przebiegu kontroli drogowej wobec oskarżonego, a jego zeznania korespondowały z treścią wyjaśnień M. G. oraz uzupełniały się logicznie z protokołami użycia A.-Sensora IV CM i A. A 2.0.

Ustając stan faktyczny sąd podzielił opinie biegłej toksykolog z Instytutu Ekspertyz Sądowych w K.. Biegła w sposób kompleksowy przedstawiła analizę wyników badań oskarżonego. Dodatkowo porównała ją zarówno z wyjaśnieniami oskarżonego złożonymi w postępowaniu przygotowawczym, jak i z oświadczeniami oskarżonego złożonymi do protokołów użycia A.-Sensora IV CM i A. A 2.o. Biegła we wnioskach wskazała, iż nie można w sposób jednoznaczny stwierdzić, czy M. G. w chwili popełnienia czynu znajdował się w stanie nietrzeźwości czy w stanie po użyciu alkoholu. Podniosła przy tym, iż w niniejszej sprawie możliwe jest przeprowadzenie teoretycznych obliczeń prospektywnych i weryfikujących, zmierzających do określenia stopnia zgodności pomiędzy wersjami konsumpcji alkoholu wskazywanymi przez oskarżonego, a wynikami badań jego stanu trzeźwości. W konkluzji wskazała, iż wyniki obliczeń, nie pozwalają na odrzucenie żadnej z wersji wskazywanej przez oskarżonego.

Ustalając stan faktyczny sąd oparł się także na protokołach użycia A.-Sensora IV CM i A. A 2.o , informacji o karalności oraz wpisie do ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.

Sąd zważył co następuje :

M. G. w dniu 26 lutego 2017 roku w miejscowości D. rejonu (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu o stężeniu sięgającym 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Działaniem swym wyczerpał w ten sposób znamiona wykroczenia z art. 87 §1 kw.

Wymieniony spożywając uprzednio alkohol i znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, prowadził w ruchu lądowym samochód marki V. . Swoim zachowaniem umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, gdyż świadomie postąpił wbrew zakazowi prowadzenia pojazdu w stanie po użyciu alkoholu.

Sąd zmienił kwalifikację prawną zarzucanego oskarżonemu czynu, przyjmując, iż M. G. swoim zachowaniem wypełnił znamiona wykroczenia z art. 87 § 1 kw. Z opinii biegłej , która sąd w całości podzielił wynika, iż nie można w sposób jednoznaczny stwierdzić, czy M. G. w chwili popełnienia czynu znajdował się w stanie nietrzeźwości czy w stanie po użyciu alkoholu. Podkreślić przy tym należy, iż biegła w niniejszej sprawie przeprowadziła niezależnie od powyższych stwierdzeń teoretyczne obliczenia prospektywne i weryfikujące, które zmierzały do określenia stopnia zgodności pomiędzy wersjami konsumpcji alkoholu wskazywanymi przez oskarżonego, a wynikami badań jego stanu trzeźwości. W konkluzji wskazała, iż wyniki obliczeń, nie pozwalały na odrzucenie żadnej z wersji wskazywanej przez oskarżonego. Mając zatem na uwadze, iż w przedmiotowej sprawie pojawiły się nie dające się usnąć wątpliwości , odnośnie stopnia stężenia alkoholu w organizmie M. G. w czasie prowadzenia przez niego pojazdu mechanicznego, sąd zgodnie z treścią art. 5 § 2 kpk rozstrzygnął wymienione okoliczności na korzyść oskarżonego, przyjmując, iż wymieniony w chwili zdarzenia znajdował się w stanie po użyciu alkoholu.

Uznając M. G. za winnego popełnienia wykroczenia art. 87 § 1 kw, sąd wymierzył mu karę 500 zł grzywny, uznając, że kara grzywny orzeczona w takim wymiarze jest karą dla oskarżonego zasłużoną i sprawiedliwą , a zarazem adekwatną do stopnia jego zawinienia . W wystarczającym stopniu uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu, którego M. G. się dopuścił i osiąga wobec niego swe cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary sąd przede wszystkim wziął pod uwagę rodzaj i stopień naruszenia przez oskarżonego obowiązujących reguł i zasad prawnych, w szczególności umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a także uprzednią karalność za popełnione wykroczenia drogowe. Natomiast jako okoliczność łagodzącą sąd miał na względzie uprzednią niekaralność oskarżonego za przestępstwa. Wymierzając oskarżonemu karę grzywny , sąd wziął także pod uwagę jego warunki rodzinne i majątkowe, a także osiągnane dochody.

W II punkcie wyroku sąd orzekł wobec M. G. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, zaliczając wymienionemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26 lutego 2017 roku. Przy orzekaniu środka karnego sąd z jednej strony kierował się stopniem stężenia alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu, uprzednią karalnością za wykroczenia drogowe oraz umyślnym naruszeniem przez

niego zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a z drugiej strony uznał, że wymierzony środek karny spełni w stosunku do oskarżonego swe cele wychowawcze i zapobiegawcze.

W ostatnim punkcie wyroku sąd na zasadzie art. 118 § 1 i § 3 kpw, art. 119 kpw w zw. z art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zryczałowanych wydatków postępowania kwotę 100 złotych, tytułem wydatku za sporządzenie opinii kwotę 331,20 zł, a tytułem opłaty kwotę 50 złotych.

SSR Paweł Kulig